

285251

Ів. Франківська обл.
Косів. р-н.
с. Рожнів
Моцно Федор Онуф.
за рікою

12-XII.1988

Шановні Редакція Сільських Вістей!

9-XII по Радіо було оголошено, що у газеті С.В. буде описана історія про голод на Україні в 1933 р. Розповім Вам правду про голод яку я слухав від чоловіка, який оповідав мені чого був голод, бо сам він пережив голод

З Полтавщини Андрій Копоть, разом зі мною ми по раненю на ВВВійні лікувалися в Шпиталю м. Двінську, Латвія. Андрій Копоть оповідав багато дечого про голод, але я коротко де що переповім.

Копоть Андрій бідняк, але мав корову мав жінку, та двоє дітей сина і дочку. Синові було 6 літ, а дочці 4 р.

Коди був приказ Сталіна, щоби з України забрати зерно, то ходили по хатах заготівельники і заберали зерно. Скільки разів заберали зерно в багатих і бідних. Кождий двір, сім'я, лишилися без зерна. Заготівельники не мали совісті нідокого і заберали зерно все, укого яке було. а на прожиття людям нічого не лишали.

Голод поступово морив селян. гинули люди з голоду масово тогди, коли поз'їдали все, що було їстівне. Поз'їдали тварин, котів, собак, і стала масова голодова смерть.

Сільський уряд, доручив скільком чоловікам, щоби копали ями на мертвих людей, та по хатах ходили і збирали мерців і звозили до ями. Багато сімей вигибло, де вже нема нікого в хаті живого, там на дверях знадвору клали знак, що до цеї хати нема за чим іти більше. Хати безлюдні. А де які особи довго не гинули мучілися лежали хворі голодом, але ще дихали. до таких повертали щодня зборщики трупів, а коли ще хто не сконав, то щоби до цей хати не ходити більше, виносили людину, клали на воза між мертвих, то де які конали на возі, а де які в ямі кінчали дихати.

Андрій Копоть і його сім'я, то поїли все, що було їстівне, корова молока не дала, бо за 30 днів мала отелитися, Андрій зарізав корову і м'ясом з корови жили якийсь час. М'яса не стало, сім'я від голоду ослабла, дати мучаться голодні і синок Андріїв